

Yusuf Aysan

- Őirler -

Yayın Tarihi:

22.12.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ağlama

Bu hıçkırıklar da ne?
Yoksa ağlıyor musun?
Gözlerin kan kırmızı,
Şişmiş de şişmiş.
Yanağında süzülen yaşlar,
Ellerin sıılsıklam.

...
Şus ne olur,
Hıçkırıkların duyulmasın.
Saçını başını yolup,
Boşuna dövünme.
Kahretme!
İsyankâr olma!

...
Nedir kaybettiğın?
İşin mi? Aşın mı?
Yoksa aşkın mı?
Üzölmeye değer mi?
Her neyse kaybettiğın.

...
Dünya bir yol!
Sen de bir yolcu!
Bir gün, seni bekleyen,
Ve belki de özleyen,
Meçhule varacaksın.
Varacaksın yolu yok.

...
Belki eşine,
Ve tüm sevdiklerine,
Ve sevmediklerine de,
Belki elveda bile diyemeden,
Gideceksin yolu yok!

...
Belki bekleyenlerin olacak,
Onlar karşılayacak seni,
Doğum sevinci içinde!
Belki gittiğine pişman olacak,
Belki de memnun kalacaksın!

...
Bak!
Kaldır başını da bak etrafına.
Kimi yolun başında,
Kimi yarılarnış yolunu,
Kimi ise sonunda!
Peki, kim bunun farkında?

...
Herkes;
Durmadan, düşünmeden,
Aldırmadan yürümekte.
Nereye yürüdüğünü,
Niçin yürüdüğünü bilmeden,
Nasıl yürüdüğüne bakmadan,

Adımlayıp gitmekte!

...
Kalk ve yürü sende,
Nereye yürümen gerekiyorsa,
Nasıl yürümen gerekiyorsa,

...
Kaldır başını da
Bak etrafına!
Ağlayan kim? Gülen kim?

...
Kaybettiklerine üzülme!
Kazanacaklarını düşün!
Unutma ki ölüm
Yeni bir doğum demek!

Yusuf Aysan

Bağışla Beni

Sen yarattın beni de, bedenime öz verdin,
Gerçekleri gör dedin, üstüne de göz verdin,
Yetmez dedin üstelik, kitap dolu söz verdin,
O da yetmedi bana, bağışla beni Rab'bim!

Kollarıma el verdin, doğruya sarıl dedin,
Batıl olan her şeye, çekinme darıl dedin,
Benim için gerekse, ortadan yarıl dedin,
İçin için şükrettim, bağışla beni Rab'bim!

Akıl verdin başıma, sana geleyim diye,
Doğru ve de yanlışı, süzüp eleyim diye,
Hatta ömrün sonunda, rahat öleyim diye,
Son nefesi alırken, bağışla beni Rab'bim!

Yusuf Aysan

Bir Damla Aşk

Bir damla yağdıramam,
Değil sadece bir güne,
Bir ömre sığdıramam.

Yoz değil yobaz değilim,
İçimdeki her damlada,
Sana doğrudur eğilim.

İçimde bir yangın var,
Bunun adı aşksa eğer,
Ne gurur kaldı ne de ar

Ben sana vurulmuşum,
Bu duygular sağanak,
Sırılıklılam olmuşum!

Damlanın rengi koyu,
Bunda saklı bir mana:
Sürecek ömür boyu!

Yusuf Aysan

Bir Hilâl Uğruna

_____ Toprağıma göz dikenin gözü toprağa doyar,
_____ Biz bir millettik. Bilemedi toprağıma gözünü dikenler,
_____ Hilâl istiklâl demekti bu millet için. Bu yüzden kalktık ayağa,
_____ İstiklâl vatan demekti bu millet için. Bu yüzden döktü kanını bu millet,
_____ Vatan namuş demekti bu millet için. Bu yüzden analar ağlamadı şehitlerine,
_____ Biz bir millettik. Ölüm de şahadetti bizim için. Yiğitler korkmadı hiç. Süngü
süngüye,

_ Gerekti can verdi; vatan ve bu toprak için. Şehit oldu gözünü kırpmadan, tereddüt
etmeden,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

YA İSTİKLÂL, YA

ÖLÜM

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Bir hilâl uğruna,

Yusuf Aysan

Bir Köy Biliyorum

Yeşilinin, bakışımı asla yormadığı,
Hiçbir zaman karşılık sormadığı,
Gözlerimin de seyrine doymadığı,
Seyre doyulmaz, bir köy biliyorum!

İçinden insanın asla çıkışı gelmez,
Orada yaşayan sanırsın ki ölmez,
Şıla varsa yürekte yüzleri gülmez,
İçinde yaşanması, bir köy biliyorum!

İnsanı dünyaya, doyuran yerdir,
Köylü dediğin kişi, nihayet erdir,
Yürek onda, göğüs dediğin serdir,
İnsanı sevilesi, bir köy biliyorum!

Şarayda yaşasan, Karun olsan da,
İstedğin şeyi bir çırpıda alsan da,
Çare bulup bu dünyada kalsan da,
Yeri dolmayacak, bir köy biliyorum!

Yusuf Aysan

Bu Şehirde

Biri var bu şehirde,
O da gerçi şokta da,
Varlık ile yokluğun,
Kesiştiği noktada...

Biri var bu şehirde,
Bir nefese duada,
Çekişen bu can,
Dua eder rüyada...

Biri var bu şehirde,
Yokları yok,
Etse de kavga,
Hâlâ yokları çok.

Biri var bu şehirde,
Varlığın yokluğunda,
Biri var bu şehirde,
Yokluğun varlığında.

Yusuf Aysan

Çengeller Köyü

Çocukluğumdan kalan tek sevdam,
Eskimiş duygularımın istisnası,
Nedeni niçini olmayan sevdam,
Gönlümün dinmeyen sızısı...
Ey gözden irak olan,
Lakin gönül arsız,
Lezzeti senmişsin hayatın,
En vazgeçilmezi anıların,
Ruhumun bitmeyen sılası...

Kalbimin en kıymetli köşesi,
Özgürlüğe varış noktam,
Yurt bildiğim yersin sen...
Ülkemin en muhteşem köşesi

iSTANBUL/2006

Şiirin mısralarının ilk harfleri (yukarıdan aşağıya doğru) şiirin ismidir. Benim köyümdür!

Yusuf Aysan

Dinle Büyüğüm

Unuttun mu?
Dokuz yaşındaydın hani!
Saçların kısacık, ellerin çizik çizikti.
Köpeğinle oynardın avluda.
Adı Boncuk'tu hani!
Tüyleri kapkara,
Gözleri çakmak çakmaktı.
Elinde salçalı ekmeğin,
Tavukları yemlerdin hani!
Benekliyi, sarı tavuğu,
Unutmayacaktın hani!

...
Kocaman bir çantan vardı.
Sırtlanır okula koşardın her gün.
Arkadaşların, öğretmenin;
Hepsini çok severdin hani!
Kendi kendine söz vermiştin;
Hiçbirini unutmayacaktın hani!

...
Baban bir bayramlık almıştı sana,
Başucuna koymuştun da hani,
Sevinçten bir türlü uyuyamamıştın.
Hele bayramda verilen harçlıklar!
O paralarla aldığın gofretler,
Buz gibi dondurmalar,
Söz vermiştin,
Unutmayacaktın hani!
Ne çabuk unuttun?

...
Üfacık bir köyün vardı.
Sokaklarında koşturmayı sevdiğin,
Meralarında yazları hayvan otlattığın,
Okulların açılacağı günü,
Dört gözle beklediğin.

...
Hani unutmayacaktın hiç birini!
Ne çabuk unuttun?
Hani "büyük adam olursam" demiştin.
Çok şeyler yapacaktın,
Yeminler etmiştin!
Büyük adam olduğun işte!
Ama unutmayacağım dediklerini,
Bir çırpıda unuttun! ! !

Yusuf Aysan

Dualar Sana Bebek

Mutlu ol bebek, Allah tez zamanda yürütsün,
Sağlık ve mutluluk ile, huzur içinde büyütsün.

Annende ve babanda, sonsuz sevgi bulasın,
Hem vatana hem millete, hayırlı evlat olasın.

Ömür Rab'den gelir, uzun bir ömür göresin,
İhlas ile şükür ile, Rab' be tertemiz dönesin.

Yusuf Aysan

D-üşüyorum!

Buz gibi esiyor yine,
Hüzün denen rüzgar..
Hem ürpermiş, hem üşüyorum!

Dert yorganı üstümde,
Ben ise huzurun peşinde..
Hem koşuyor, hem d-üşüyorum!

@YA / İstanbul / 2015

Yusuf Aysan

Ellerinden Öperim

Beni karnında taşıdın, dokuz ayda büyüttün,
Atmadın bir kenara, elimden tutup yürüttün.

Hep titredin üstüme, gözün hep bende oldu,
Benim için yaşadın, bazen de gözlerin doldu.

Hiç bıktım demedin, benden asla bıkmadın,
İçime kurdun köprüleri, heba edip yıkmadın.

Sevgi bağlarımızı ördün, asla söküp atmadın,
Evlat sevgisi işte bu, üç beş kuruşa satmadın.

Miden hiç bulanmadı, ne de tiksindin benden,
Şimdi söyle, nasıl "öf" derim, bıkarım senden.

Sen benim annemsin, ömrüm kadar severim,
Selam da sana, dualar da, ellerinden öperim...!

Yusuf Aysan

Ey Gönül

Görmez misin ey gönül, düştün işte ne hale,
Çare var mı sanırsın senin derdin bi çare.

Pervasızca coşarsan, benim karnım buna tok,
Sen beni bilmez isen, benden sana hayır yok.

Her kavga edişinde, dersin hükümdar benim,
Her kavganın sonunda olur dediğim benim.

Yusuf Aysan

Ey Hayat

Ey Hayat..

Zevki sefayı görüp de, sana tapacak degilim,
Geçerken şöyle bir uğradım, kalacak değilim!

@YA/2016/İstanbul

Yusuf Aysan

Fenerbahçe

Koca bir çınarsın, dalların candır.
Sevdalı gönüller, dalında kandır.
Sana olan sevda bundan da öte,
Kanaryanın zevkle ötüşü gibi!

Fırtına dalında müzik oluyor.
Dinleyen sesini huzur buluyor.
Seninle mutluluk bundan da öte,
Notanın müziğe dönüşü gibi!

Çubuklu seninle oluyor forma.
Bendeki sevdayı nedendir sorma.
Sana olan sevdam bundan da öte,
Sarıdan, lacivert bir öpüş gibi!

Bir tarih yazılmış, altında imzan.
Gururu görüyor, bakınca insan.
Varoluş destanının bundan da öte,
Gerçeğin tarihe dönüşü gibi!

Kurtuluş savaşı verirken vatan,
Köşede bucakta olmadın yatan.
Şenin vatan sevgin budan da öte,
Önderin cephede duruşu gibi!

Lefter'in tarihe tanıklık etti.
Rıdvan'la Aykut'un kimlere yetti.
Senin için ezel bundan da öte,
Lefter'in deftere yazışı gibi!

Futbol başka güzel, basketin başka,
Taraftar seninle düşmüşse aşka,
Sana olan sevda bundan da öte,
Gönülde yaşanan bir fetih gibi!

Filede fırtına, kürekte yelsin.
Sahada yıldırım, yürekte selsin.
Senin büyüklüğün bundan da öte,
Yumruğun altına dönüşü gibi!

Seni büyük yapan kupalar sanma.
Şan şeref bilmezin adını anma.
Senin asaletin bundan da öte,
Renklerin bayrağa dönüşü gibi!

Milyonlar gönlünü sana vermişse,
Kâbuslar seninle sona ermişse,
Gerçeğe yolculuk bundan da öte,
Yalanın mum olup sönüşü gibi!

© YA

Yusuf Aysan

İnsan Sevgisi

Bu devirde artık her şey, paraya döküldü,
Para uğruna, dostluk bağları bile söküldü,

İnsanların her biri, insan olmaktan sıkıldı,
Kurulan sıkı dostluklar, günü geldi yıkıldı.

Karşılıksız severdik, bizi ondan bile ettiler,
Bu milletin ruhuna, ölü toprağı mı serptiler?

Ben farklıyım diyorsan, göster hadi farkını!
Gel seninle bozalım, bu düşmanlık çarkını!

Yusuf Aysan

İnsanlık mı Bu

Kimi verir var olmanın, en çetin savaşını,
Kimi yaşar varlığın, en bitmeyen yavaşını,

Biri yer ballı çörek, biri de soğanla ekmek,
Biri sefa içinde, birinde kader çile çekmek,

Birinin pek kıymetlidir dara gelemes canı,
Birinin de vatana fedadır tükenmez kanı,

Kiminin umurunda değil, kim varsa gayrı,
Kimi adam gibi yaşar, onun dünyası ayrı...

Yusuf Aysan

Köyüme Elveda

Sokağında koşturup oynadığım,
Bir gün bile tadına doymadığım,
Yerine hiçbir şeyi koymadığım,
Eşsiz güzelim sana elveda!

Çiçeği başka kokan ağacı başka,
Hayranım havasına duyulan aşka,
Senin kokun eşsiz, bambaşka,
Eşsiz güzelim sana elveda!

İçi yanana ilaç gibidir çeşmesi suyu,
Yıllara okur meydanı değişmez huyu,
Gölgesine uzaniver, koy kafanı uyu,
Eşsiz güzelim sana elveda!

Sirtını yaslamış kocaman iki dağa,
Biri sola doğru dik başlı, birisi sağa,
Bağ altına inince, gir hemen bağa,
Eşsiz güzelim sana elveda.

Baharında çiçeği açar kanamazsın,
Yazında meyvesi olur doyamazsın,
Kışında tavşanı seker kıyamazsın,
Eşsiz güzelim sana elveda,

Aş verir dört mevsim de bıkmadan,
Yuva olur hiçbir zaman yıkmadan,
İş verir, lokmayı boğazına tıkmadan,
Eşsiz güzelim sana elveda!

Köyde yaşamak artık horlanır oldu,
İnsanda toprağa vefa körlenir oldu,
İçimizdeki köy sevdası küllenir oldu,
Eşsiz güzelim sana elveda...

Yusuf Aysan

Minik bir dua

Keder bulutları giymiş,
Ha yağdı ha yağacak.
Ne yarını görmek mümkün,
Ne güneşi hissetmek sınırsız!
Griler de dolmuş gözlere,
Dokunsan ağlayacak!

Poyraz essin bir yerden,
Dağıtsın bulutları!
Güneş doğsun ufukta,
Yüklesin umutları!
Ve sevda kokan maviler,
Kapsın ufukları!

İstanbul / 17.03.2008

Yusuf Aysan

Nasıl Sevda?

Bulutlar yine çatık kaşlı, asık surat,
Şağanak, onlarda bir başka murat,
İşte senin de saçların sıırılsıklam,
Düşmüş tel tel alınına!
Senin aradığında sevda değil mi?
İşte; sevda, başında!

O;
Ne bomboş bakışlarda,
Ne de bakışlarını diktiğin,
Dipsiz kuyuda,
O;
Kırpiğine sarılmış;
Damladadır damlada!

...
Şevda;
Ne dağdadır, ne bayırda,
Ne ateş üstünde dönen,
Taptazecik ceylanda,
Ne ceylana dönmüş namluda,
Ne de namludan kopan kurşunda,
O;
Toprakta bitmiş, yemyeşil;
Ottadır otta!

...
Şevda;
Kestiğin ağaçta değil,
Dalını kırdığın fidanda,
Koparttığın çiçekte,
Külle kaplı dağlarda hiç değil,
O;
Ektiğin tohumda,
Diktiğin fidanda,
Sonbaharda kopan;
Yapraktadır yaprakta!

...
Şevda;
Dibi görünen şişelerde,
Attığın naralarda,
Dolup boşalan küllüğünde,
Ne de oynayan çengilerde,
O;
Eğer ağlıyorsan,
Eğer ağlayabiliyorsan,
Gözünden dökülen;
Yaştaadır yaşta!

...
Şevda;
Ne el, ne dil çabukluğunda,
Ne kolay dönülen köşelerde,
Ne garibin bedduasında,
Ne de yetimin hıçkırık sesinde,
O;

Göz nurunda, alın terinde,
Ellerinden süzölen;
Emektedir emekte!

...
Şevda;
Umutsuzlukta,
Korkaklıkta,
Aç gözlölükte,
Kavgada-kanda,
Kibirde,
İhanette,
Malda-servette hiç değil,
O;
Çelik bilekte, yufka yürekte,
Parlayan gözde, sıcacık sözde,
Namus için harpte, karşılıksız kalpte,
Yurt dediğın ilde, Allah dediğın dilde,
Ayrım yapmadan; insanlara duyduğın
Histedir histe!

Yusuf Aysan

Öğrendim

Bir adam gördüm,
Beş parasız!
Baktım;
Üstü başı yırtık pırtık,
Kir içinde.
O;
Mağrur, başı dik,
Alnı açık;
Sırtı pek olmasa da.
Adam, ekmek davasında!
"Boyun bükecek değil ya" dedim.
Ve şükretmeyi öğrendim!

...
Bir adam gördüm,
Karun kadar zengin!
Baktım;
İncili kaftanlar içinde,
Altında lüks arabalar,
Yalılarda yaşıyor.
O;
Hızır gibi,
Elini hiç kapatmamış ki!
Mecbur olmasa da.
Adam, adamlık davasında!
"Vcdansız olacak değil ya" dedim.
Ve cömert olmayı öğrendim!

...
Bir adam gördüm,
Eli silahlı.
Baktım,
Gözlerini kan bürümüş,
Kan almada habire.
Para için yaşıyor.
O;
Cahil, İnsanlığını kaybetmiş,
Farkında olmasa da.
Adam, kan davasında!
"Melek olacak değil ya" dedim!
Ve insanlığı öğrendim!

...
Bir adam gördüm,
Gözü aç.
Baktım,
Eli uzun cinsinden.
Vcdansız,
O;
Hak tanımaz,
Hukuk tanımaz,
Her bir şeyi bilse de.
Adam hortum davasında
"Beni düşünecek değil ya" dedim,
Ve helal kazancı öğrendim!

  
Bir adam gördüm,
Her Şeye muktedir.
Baktım;
Emri başlar üstüne.
Makamında hükümdar.
Zulmetmeyi de pek seviyor.
O;
Zalim.
SindirmiŐ herkesi,
Cebi delik olsa da.
" Adam adam değil ya" dedim.
Ve insanları sevmeyi öğrendim!

Yusuf Aysan

Sen Öğretmensin

Sen, omuzları dik,
Sen, alını açık,
Sen, vicdanı rahat,
Sen, öğretmensin!

Sırtında koca bir yük,
Ardında koca millet,
Yüreğinde koca bir umut,
Sen, öğretmensin!

Bitmeyen hırsın,
Sönmeyen aşkın,
Tereddütsüz azmin,
Sen, öğretmensin!

İlle de vatan,
Her zaman millet,
İlelebet istiklal,
Sen, öğretmensin!

Sen, gönüllere sultan,
Sen, cehalete çare,
Sen, geleceğe köprü,
Sen, öğretmensin!

Yusuf Aysan

Senin Güzelliğın

Karanlığın göz ile görünmez sonu.
Aydınlığın binlerce rengarenk tonu.
Senin güzelliğın bundan da öte,
Pırıl pırıl güneşın doğuşu gibi!

Çiçeğın arıya açtığı kollar.
Arının sindirip ettiği ballar.
Senin güzelliğın bundan da öte,
Arının çiçeğe uçuşu gibi!

Yeşilin bakışa verdiği huzur.
Maviye baktıkça bakasın gelir.
Senin güzelliğın bundan da öte,
Güneşın denize batışı gibi!

Yağmurun güneşte düşüşü aşka.
Bulutun yağmuru atışı başka.
Senin güzelliğın bundan da öte,
Güneşın damlayı öpüşü gibi!

Sevdanın üstüne söylenmiş türkü.
Kuğunun benzeri bulunmaz kürkü.
Senin güzelliğın bundan da öte,
Bülbülün ahenkle ötüşü gibi!

Bembeyaz rengiyle her yeri örten.
Pervasızca büyümüş beyaz kardelen.
Senin güzelliğın bundan da öte,
Bir gülün dalında duruşu gibi!

Titreyen elleri terleten sıcak.
Vurunca çeliği kesecek bıçak.
Senin güzelliğın bundan da öte,
Çeliğın ustaya varışı gibi!

Hazanda yerde uçuşan yaprak.
Yaprağa kucağın açıyor toprak.
Senin güzelliğın bundan da öte,
Rüzgârın bedeni sarışı gibi!

Tertemiz doğuyor minik bir bebek.
Süt dediğın bebeğe oluyor yemek.
Senin güzelliğın bundan da öte,
Bebeğın memeyi emişi gibi!

Sularda salınır deniz yıldızı.
Peridir dünyanın en güzel kızı.
Senin güzelliğın bundan da öte,
Perinin gerçeğe dönüşü gibi!

Sevdalıya kurulmuş en güzel hayal.
Çocuğa ninnidir en güzel masal.

Senin güzelliğın bundan da öte,
Masalın rüyaya girişı gibi!

Toprağına direnip deliyor çiçek.
Çiçeğın üstünde her daim böcek.
Senin güzelliğın bundan da öte,
Böceğın çiçeğı yiyişı gibi!

Baharda ağaclar ediyor cümbüş.
Çiftçide ta içten geliyor gülüş.
Senin güzelliğın bundan da öte,
Dallarda yemişın oluşu gibi!

Kayalarda sekiyor bir yavru ceylan.
Güzelden anlayan ceylana hayran.
Senin güzelliğın bundan da öte,
Avcının tetiğē küşüşü gibi!

Balçık ele gelince oluyor sanat.
Sanat anlayınca buluyor hayat.
Senin güzelliğın bundan da öte,
Ressamın fırçayı tutuşu gibi!

Gözler bazen umman bir deniz.
Gülün verdiğı gonca bir filiz.
Senin güzelliğın bundan da öte,
Aşığın aşkına bakışı gibi!

Tabiat içinde kurmuş çarkını.
Bu çarkın kimse bilmez farkını.
Senin güzelliğın bundan da öte,
Kuzunun çaresiz kalışı gibi!

Çatlamış dudağın suya hasreti.
Bir yudum su değil mi onun kısmeti.
Senin güzelliğın bundan da öte,
Suyun dudağına değışı gibi!

Anlatmaya yetmez ki üç-beş kelime.
Söz dinletmek zordur benim dilime.
Senin güzelliğın bundan da öte,
Şairin şiiri yazışı gibi!

Yusuf Aysan

Tersine Dünya

Eskiden yarınlara umut ederek bakardık,
En kötü günü bile, tebessümle yaşardık,
Şimdilerde umut etmekten korkar olduk,
Eskiden yaşarken korkmamayı umardık.

İnsan insana güvenir, endişe duymazdı,
Kimse kimsenin ardından kuyu kazmazdı,
Yan yana, gönül gönüle yaşar insanlar
Komşu komşunun canına asla kıymazdı,

Kula kul olmadı, bitek Yaratan'a eğildi,
Mala da itibar vardı ama böyle değildi,
Minnet eskiden boç bile sayılmazken,
Mal hırsı karşısında nice başlar eğildi.

İnsanı sevmek için kan bağı mı olmalı?
Kardeşlik için bir anadan mı doğmalı?
Bütün dünya bir yudum insaf ararken,
Ruhumuza insaf ille gökten mi yağmalı?

Kimi iyice azıttı artık, kanun da neymiş?
Dünya çit çıkarmadan, boynunu eğmiş,
Kimi umursuz, vurdum duymaz olmuş,
Bence dünya bile artık, tersine dönmüş!

Yusuf Aysan

Türkiye'M

Daha doğduğum ilk gün,
Gözyaşımla yazdım senin sevdanı.
Her damlasında büyük bir aşk,
Her damlasında binlerce yemin vardı.
Aldığım ilk nefesimde,
Seni işledim yüreğime.
Her nefesimde senin kokun,
Her iç çekişimde sen vardın.
Kader birliği ettim seninle.
Ağlarsan ağlamaya,
Gülersen gülmeye,
Yemin ettim sessizce.
Ben seni o gün sevdim!
Karşılık beklemeden,
Hiç çıkar gözetmeden.
Ben senin yeşilini sevdim.
Kıvrım kıvrım akan suyunu,
Amansız yokuşunu sevdim.
Ocakları yeşerten,
Bir ekince bin veren,
Toprağını sevdim ben.
Elleri nasır örgülü,
Evleri hasır örgülü,
Köylerini sevdim ben.
Ben seni o gün sevdim!
Hiç çıkar gözetmeden.
Ve yarın da seveceğim!
Seninle başladım hayata,
Seninle yaşıyorum,
Ve seninle öleceğim.
Ben seni o gün sevdim!
Yarın da seveceğim,
Canım Türkiye'm benim!

Yusuf Aysan

Vatan İsterim

Benim amacım taş değil, toprak değil ki,
Uğruna binlerce Mehmet, vatan isterim.
Benim derdim han değil hamam değil ki,
Ben binlerce can verilmiş, vatan isterim.

Vatan namustur, canımızdan can verimiz,
Gerekirse eğer, bayrağa da kan verimiz,
şehit olur Mehmet, tarihe de şan verimiz,
Ben şanlı bir tarihe sahip, vatan isterim.

İstiklâl uğruna her ölüm, yaşam demektir,
Yaşayan şehidi olan vatan, vatan demektir,
şehit dediğin vatana hayat, katan demektir.
Ben ruhuna hayat katılmış, vatan isterim.

Yusuf Aysan

Veda

Çatık bir yüzdü gördüğüm.
Nedenini bilemediğim,
Çatık bir yüz!
Şanki,
Şanki öfkeli.
Küsmüş gibi birşeylere,
Yada kırgın birilerine.
Korktum,
Soramadım;
'Neyin var?' diye...
O da ses etmedi zaten.
Donuk donuk baktı yüzüme!
Tam veda edip gidecekken;
Elimi uzattım,
O da bana.
Ve;
Parmağımın izi kaldı aynada...!

Yusuf Aysan

Yağmur Damlası

Ben yağmur damlası olsam,
O beni atan buluttur.
Niye attın diyemem,
Yere düşüp küsemem.
Karışırım toprağa,
Yürürüm nehirlere doğru.
Beklerim güneş çıksın diye,
Çıksın ki
Buhar olup sevdiğime döneyim....

Yusuf Aysan